

MAGASINET

MEDLEMSTIDNING FÖR PAPPERS AVD 68

NR. 3 2011

80 års minnet
Ådalen 31

Krönika
Bryssel och EU ligger närmare
än man tror!

Vykortet
Prag - den romantiska staden

HNS 2

Neddragningsprocessen är avslutad. Tyvärr kan vi inte luta oss bakåt och slappna av. Det finns alldeles för många processer direkt kopplade till HNS2 som måste avslutas in-

nan vi kan pusta ut. Den viktigaste av dessa är att ta hand om de som har blivit uppsagda. De är Pappersmedlemmar och vi vill och måste stödja dem. Det gör vi tillsammans med andra organisationer som Arbetslivsresurs, Arbetsförmedlingen och Hallstaviks Nätverk. Ett exempel är organiseringen av mini jobbmässan - Framtidsdagen. Mer om det kan man läsa på nästa sida.

Den andra viktiga uppgiften är att säkerställa att de medlemmar som är kvar på bruket får tillbaka lugn och ro. Under fyra år påverkades man av ovisshet, rädsla och ett högt produktionstempo. Den kombinationen kan inte anses som vinnande och vi har alla förlorat en trygghetskänsla. För att få den tillbaka krävs det några lugna år som vår företagsledning borde säkerställa. Det minsta vi behöver är ett nytt HNS. Det skulle vara förödande både för oss och verksamheten. Redan idag söker sig kompetens bort från bruket med anledning av att den sociala arbetsmiljön är otrygg. Det som tidigare var vår styrka är idag en stor svaghet. De som drar största nyttan av det är företag som finns omkring oss och som våra kompetenta medlemmar väljer att flytta till för att undvika ännu en neddragningsprocess.

Förutom att man säkrar några lugna år måste man jobba fram en tydlig vision för Hallsta pappersbruk. Den kommer att bidra till en ökad trygghetskänsla. Den kommer att locka kompetens till Hallsta. Det är inte lätt för oss att se allt detta byggande inom Holmenkoncernen och konstatera att vi inte finns med. Visst nu kommer en och annan säga att jag inte har rätt, att även vi har fått investeringsmedel. Det har de delvis rätt i, men ingen av de investeringarna är stra-

tegisk och ger trygghetskänsla. Vi vet att en ny pappersmaskin tryggar brukets framtid i trettio år. Vi hade en gång vision att bygga tre sådana maskiner på hundra års sikt. Vad är den visionen nu? Vi vet att vår ångcentral lever på övertid. När är dags att bygga en ny rejäl panna? Platsledningen i Hallsta beslutar inte om detta och egentligen sitter vi i samma båt när det gäller den frågan. Där måste vi hjälpas åt och påverka Magnus Hall och Holmenstyrelsen att se Hallsta pappersbruk som en stor resurs värd att investera i. Lyckas vi inte med det kommer inte Hallsta att ha en framgångsrik framtid! Magnus och styrelsen måste inse att vi inte är vilken pappersfabrik som helst. I årtal har vi utvecklat pappersprodukter som Holmen Paper har levt på! Vi är en forskarfabrik och vi har kompetens att fortsätta vara det i många år framåt. Vi må vara kusinerna på landet men duktiga är vi!

Industriavtalet

Som ni redan vet avvisade Pappers förslaget till ett nytt industriavtal. I det såg vi många fördelar men vi såg även nackdelar som vägde tungt.

Det nya avtalet begränsar andra LO-förbunds möjligheter att ingå i en samordning med LO. Det ser vi som en tydlig försvagning av vår viktigaste styrka. De hårda skrivningarna om industrins normerande roll är vi också kritiska till. Man vill med detta taksätta arbetsmarknadens löneökningar. Det passar arbetsgivaren men inte oss fackliga. En nyhet i förslaget är de nya reglerna om partsgemensamma överläggningar. Det öppnar en möjlighet för utomstående parter från andra industriavtalsområden att aktivt kunna delta i Pappers avtalsförhandlingar. Vår förhandlingssuveränitet hotas med detta och det är något vi inte kan acceptera.

I dagsläget har IF Metall, Livs, GS, Sveriges Ingenjörer och Unionen accepterat förslaget.

Önskar er alla en varm och schön sommar!

FRAMTIDSDAGEN

Den 23 maj organiserade vi tillsammans med Arbetslivsresurs, Arbetsförmedlingen och Hallstaviks Nätverket "Framtidsdagen" i Hallsta skolans aula. På platsen hade vi åtta företag med anställningsbehov och ca 60 jobbsökande från Hallstavik. Väldigt många av dessa var Pappers medlemmar.

Det minglades för fullt vid företagens bord

De som sökte jobb presenterade sig muntligt och skriftligt genom att överlämna sina cv till eventuella nya arbetsgivare. Företagarna presenterade sin verksamhet och berättade om sina anställningsbehov. Vi hade på platsen även Nyföretagarcentrum och Roslagens Sparbank. Deras roll var att ge goda råd till de som var nyfikna på att starta eget företag.

Nordiska Detaljhandelshögskolan i Norrtälje, Carl Wahren Gymnasiet från Hallsta och Stockholms Tekniska Institut informerade om studiemöjligheter.

Det minglades för fullt. Efter mötet var alla nöjda. Ingen av oss som var med på minijobbmässan tvivlar på att de nyetablerade kontakterna kommer att resultera i konkreta jobb!

Aleksandar Srndovic

DRIFTKLUBBEN

Driftklubben informerar

Om man har tappat sitt passerkort så måste man spärra det vid Vakten och Valhall.

Man får ej ha shorts på jobbet, det har skyddskommittén tagit beslut på.

ÅKC har med alla sina skiftlag beslutat att byta sista natten till eftermiddag istället, alla var överens på skiften.

Vi kommer att börja jobba med skiftschemat under sommaren.

Sök gärna bidrag om skiftlaget över hela bruket skall göra någonting tillsammans.

Vi kommer att anordna en familjedag under hösten så kom gärna med förslag som skickas till Driftklubben.

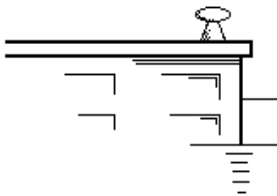
Vi har haft ett möte på Folkets Hus där vi pratat och kollat av läget över hela bruket, känslan man får är att vi har det jobbigt på vissa ställen.

Skriv gärna till oss i Driftklubben om ni undrar över någonting.

Jaana Kuusisto, ordförande

ROBERT NYBERG

Vågskvalp ersätter stormvågor

Beskedet i april att hamnen blir kvar i Holmens regi gör att livet i hamnen sakta återgår i mer normala gängor. Ändå kan man inte känna sig helt säker – vi har blivit lurade förr. Men med tre utredningar de senaste två åren kanske utredningslusten avtagit för några år framåt. Den som lever får se. Den 6 maj återtog vi uppsägningen av hamnavtalet men meddelade samtidigt att vi nu börjar om med en ny provperiod på fyra år. Efter den mentala misshandel som företaget utsatt oss för har vi inte lust att bjuda bruket på någon "tidsrabatt" på hamnavtalet.

Stefan Sjölund lämnade synpunkter

Förändringarnas tid är dock inte över. I början av maj var platschef Arvonen och vår tf sektionsschef Lemdahl nere på kajen och informerade om ett kommande förändringsarbete. Attitydundersökningen visade på låga värden och konsekvensanalysen på otydligt och dåligt ledarskap. Två workshop-grupper tillsattes. I dessa diskuterades bland annat hamnens organisationstillhörighet. Skall vi vara en egen avdelning eller ligga under produktion? Kajens arbetsuppgifter diskuterades också liksom antalet tjänstemän. Grupperna träffades under två dagar och resultatet ska sammanställas av konsulten från Enindo för att sedan bilda ett underlag för fortsatt diskussion. Kajkanten frågade några som var med i grupperna vad de tyckte om arbetet. Stefan Sjölund tyckte det var bra. - Vi tog upp

innehållet i befattningsbeskrivningarna, ledarskapet och informationsflödet bl a. Men vi kom inte fram till något förslag om ändrat arbetssätt. Däremot blev det en pinsam tystnad när behovet av tre tjänstemän ifrågasattes. Ingemar Frödin var av annan åsikt: - Det var värdelöst – bortkastade dagar. Vi kom inte fram till några konkreta förslag. Ingvar Lemdahl var däremot positivt överraskad. Tyckte det fanns många idéer att arbeta vidare med.

Till följd av konsekvensanalysen av HNS 2 (26 man, ökad järnväg) upprättade vi tillsammans med Lemdahl en handlingsplan den 26 maj. I den kom vi bl a fram till att de otydliga ansvarsområdena och den bristande mötesstrukturen ska behandlas i ett nytt hamnprojekt. En utbildningskatalog skall tas fram. Direktkontakter med SFL (järnväg) önskas. Introduktionen av nyanställda och sommarjobbare fungerar bra men skall skrivas ner. Ytterligare ett antal punkter finns med och åtgärderna sträcker sig som längst fram till årsskiftet 11/12.

På gruppträffarna vecka 20 var temat redovisning av Inblicksundersökningen.

Det sedan länge omtalade rasskyddsbygget vid järnvägen har nu till slut kommit igång. Beräknas vara klart till 1 juli. Särskild uppmärksamhet gäller runt området fram till dess.

Rasskyddsbygget förbereds

■ SPEEDWAY

Även i år blev årsmötet i klubben sent – den 11 maj hölls det. Styrelsen sammanträdde strax innan och en avrapportering av läget i olika frågor gjordes. Vi kunde också notera att vår revisor Ann-Britt Mattsson gått steg 1 i förbundets ekonomikurs. På årsmöte, som leddes av Robert Wahlström, blev Sylvia Rotko nyvald som både styrelseorsättare och varuautomatskötare efter avgående Gun Larsson. Ett platsbyte skedde även på revisorssidan.

Efter ett uppehåll i rapporteringen från "mitt i naturen" har skogsmulle nu vaknat till liv igen. Hade han varit på tårna hade han kunnat meddela att vi i våras hade 8-10 havsörnar inne i hamnbassängen samtidigt. Nu får vi istället återse våra trogna måsar och svalor som årligen kommer och bygger sina bon i hamnen.

Potatisen växer på kajen

I år har dom sällskap av en koloni harar som springer både i och utanför magasinerna – okänt hur många men åtminstone fem har iakttagits vid samma tillfälle. Om det är för hararnas skull eller något annat skäl vet vi inte men någon har börjat odla potatis i blomlådorna i matrummet. Där växer dom så det knakar. Kan det måntro blir färsk potatis till midsommarsillen? Hur som haver så lyfter vi våra nubbeglas och utbringar en skål för Mikael Andersson som nyligen fyllt jämt och därmed blivit fullvuxen.

Den 26 maj bjöd FOLO femtio Pappers medlemmar på speedway evenemang. Man besökte depån, pratade med förarna och åt middag med Andreas Jonsson i hans festtält. Därefter såg vi på matchen mellan Rospiggarna och Masarna. Spännande match med tråkigt resultat. Nästa gång tar vi dem!

Åke, Micke, Roger samt Tomas och Ulf från Gävle

Rödluan vinner heatet

Mattias, Roger S och Lasse var med på läktaren

Roger Berglund håller 1:maj tal på torget i Hallstavik

Samma torg – samma talare 1977

Tal - 1:a Maj 2011 Hallstavik

Den borgerliga högeralliansen, eller högerarrogansen som jag föredrar att kalla den, har nu suttit vid makten i 1.668 dagar. Det är tillräckligt lång tid för att kunna utvärdera den politik arrogansen fört och hur färdvägen framåt ser ut.

Det vi ser är att klassklyftorna i landet ökar. Den rikaste delen av befolkningen blir rikare och de som har det svårt, de som lever på marginalen, är sjuka eller arbetslösa får det allt sämre och blir fattigare – samhället glider isär. Vetenskapliga undersökningar visar att det finns ett samband mellan jämlikheten i ett samhälle och hur samhället mår. Ju mer jämlikhet desto bättre fungerar samhället i sin helhet. En hög grad av jämlikhet gör samhället homogent och ger större harmoni för alla, det skapar solidaritet och förståelse inom folket och man kan lättare nå konsensus i stora och viktiga frågor.

Det som har hänt nu är att Sverige har växlat in på ett spår som leder bort från allt detta, som leder bakåt och som för oss mot ett land av ökad ofrihet.

Kommer ni ihåg Fredrik Reinfeldts föregångare som högerledare; Gösta Boman, Ulf Adelsohn, Carl Bildt, Bo Lundgren – alla försökte de gå till val på frågan om ett "systemsifte". Detta avvisades av väljarna. Svenska folket gillar den generella välfärden, svenska folket tycker det är viktigt att samhället har kontrollen över viktiga samhällsfunktioner som t ex järnvägen och elmarknaden, medborgarna vill inte ha ökade

klassklyftor där de bättre förmedlades barn går i särskilda skolor och där sjukvård ska köpas med pengar.

Reinfeldt förstod att systemsifte inte var någon framgångsväg om man ville vinna folkets förtroende. Hur gör man då – när man vill genomföra ett systemsifte men inte får stöd för det? Jo man gör som författaren Georg Orwell i boken 1984 – man inför ett nyspråk och döper om begreppen till sin motsats.

Krig är fred. Frihet är slaveri. Okunnighet är styrka sa Orwell.

I Reinfeldts värld blir socialbidrag "försörjningsstöd", ökade klassklyftor kallas "jobbskatteavdrag", generell välfärd blir till "välfärdens kärna" – (fundera på vad det egentligen betyder), arbetslinjen är inget annat än införandet av det amerikanska systemet där allt fler ska försörja sig på otrygga låglönejobb – i regel flera jobb samtidigt för att få det hela att gå runt.

Vi ser ett systemsifte.

Det som Gösta Boman och co misslyckades med håller högerarrogansen på att genomföra. Jag tvivlar på att detta är det som det svenska folket verkligen vill ha.

Det är odiskutabelt att vi idag har en massarbetslöshet i landet som pendlar mellan 6-8 procent. Och även när en högkonjunktur är på väg, och arbetslösheten sjunker någon procent, så består massarbetslösheten.

För inte alltför länge sedan sa man att en arbetslöshet på ca 1,5 procent var normal.

Blev den över 2 procent började den bli ett problem. Nu är befolkningen större och arbetslösheten har bitit sig fast på 6-8 procent. Arbetslinjen synes långt borta.

Det är särskilt allvarligt att ungdomsarbetslösheten är så hög. Under det fjärde kvartalet 2010 var 130 000 ungdomar i åldern 15-24 år arbetslösa. Det motsvarar en relativ arbetslöshet på 21,6 procent. Idag är den till och med högre än så.

Sverige har en ungdomsarbetslöshet som ligger över snittet för EU. Vad vill arrogansen göra åt detta gigantiska problem?

Man vill införa ungdomslöner, lärlingsplatser och förlänga provanställningstiden. Vad betyder det? Jo att man vill ge arbetsgivarna billigare arbetskraft som dom dessutom kan välja att kasta ut efter ett år för att sen ta in ny billig arbetskraft. Man frestas tro att högerarrogansen medvetet underlåtit att göra något aktivt åt ungdomsarbetslösheten för att kunna använda den som en murbräcka för att komma åt arbetsrätten och de fackliga avtalen.

Var det någon som hörde debatten om vårbudgeten mellan finansminister Anders Borg och socialdemokraternas Tommy Waidelich. Borg ironiserade över att arbetarrörelsens cementhäckar nu försökte dra igång cementblandarna. Det är förståeligt om en akademiker som Anders Borg inte har full koll över vad en cementblandare används till.

Men när vi, som tillhör verklighetens folk, hör en cementblandare är det som ljuv musik.

En cementblandare som är igång betyder arbete. Ju

Ca 50 personer samlades på torget för att lyssna på talarna

fler cementblandare som snurrar desto fler jobb skapas. Cementblandarna skapar bostäder, industrilokaler, kontor, varuhus m m. Och ju fler jobb som skapas desto mer resurser kommer in till den gemensamma kassan och kan sen fördelas ut till den gene-

rella

välfärden.

När Borg säger att socialdemokraterna vill dra igång cementblandarna så förstår han inte själv hur rätt han har.

Till sist några ord om situationen på Hallsta pappersbruk.

I och med nedläggningen av PM 2 och returpappersfabriken 2008 och den senaste omgången av Hallsta Ny Struktur som avslutades för ett par veckor sedan har närmare 400 arbetstillfällen försvunnit från bruket. Tar man dessutom in konsekvenserna för samhället blir siffran troligen ännu högre.

Många av dem som blir uppsagda möter en tuff verklighet. Dom behöver hjälp från företag, facket och samhället för att ställa om till nya arbetsuppgifter.

Så långt är det ungefär som det brukar vara vid uppsägningar.

Men i år var det något som störde den normala bilden.

Företaget pekade ut ett antal individer som fick så kallade riktade erbjudanden.

I klartext betyder det att företaget ansåg dessa som icke-önskvärda. Erbjudandet de fick var som att välja mellan pest och kolera.

Det är skämmigt att ett stort företag som Holmen använder sådana metoder.

Det är särskilt beklagligt när företaget under lång tid underlåtit att bedriva en planmässig kompetensutveckling. Plötsligt anklagas arbetare som varit anställda i 20-30 år, eller mer, för att sakna rätt kompetens och visas på porten.

Ett ansvarstagande företag ser sina anställda som den viktigaste tillgången. Man månar om dem och man utbildar dem. Och man respekterar dem.

Låt det som hände 2010 vara en engångsföreteelse.

Nu går vi vidare och satsar på en ny framtid för Hallsta pappersbruk.

Kanske kommer nya varsel och omställningar – det vet vi inget om.. Kanske kommer vi att se annan typ av produktion knytas till bruket i framtiden – det vet vi heller inget säkert om.

Men oavsett vad framtiden för med sig så ska vi möta den med en ömsesidig respekt för varandra och komma ihåg att den viktigaste tillgången ett företag har är sina anställda.

Tack för ordet!

Beteendebaserad säkerhet

Diskussioner pågår men vi måste komma i gång inom produktion och hamnen med observatörer om vi ska komma framåt i ämnet, det räcker inte med att bara underhåll har observatörer.

Ensamarbete håller vi på att titta på nu efter HNS2 så att ingen ska hamna mellan stolarna. Det är mycket viktigt att det finns bra rutiner runt säkerhetsfrågor och sociala kontakter. Man ska också riskanalysera riskfyllda arbetsuppgifter.

Legionella

Det här med Legionella har kommit upp på grund av att vissa påstår, att man inte har använt skyddsutrustning när man jobbar runt bassängerna. Vi var och pratade med underhållskillarna på Media och med avloppsreningens operatörer samt Åke Söderlind från huvudlab som tar Legionella proverna, kontinuerligt minst 4 prover per år på riskområdena kyltorn och bassäng. Stickprov tas också på nödduscharna. Viktigt är att kontinuerligt spola nödduscharna där vatten står stilla för att förhindra att det bildas legionella. Proverna skickas till smittskyddsinstitutet för analys. Provsvarerna skickas till säkerhetschefen. Skyddsutrustning är andningsskyddet som man ska använda. Alla som jobbade runt bassängerna använde andningsskyddet. Området är också mycket bra skyltat med

att man ska använda andningsskydd.

Fakta om Legionella

Källa: <http://www.boverket.se>

Legionella är namnet på en bakteriefamilj som orsakar två olika sorts sjukdomar: Legionärssjuka, som är en form av lunginflammation, samt pontiacfeber, vars symtom är influensaliknande.

Namnet legionella kommer från att ett antal krigsveteraner (legionärer) höll en konferens i slutet av juli

Genom ångan från kyltornet kan Legionella spridas

1977 i Philadelphia, där 221 personer insjuknade i lunginflammation och 34 stycken dog. Ingen visste då vad som hade orsakat sjukdomen, men när bakterien identifierats gavs den namnet Legionella pneumophila (den som älskar lungor). Sedan dess har man identifierat åtminstone 50 arter av legionella. Legionellabakterier - förekomst, tillväxt och avdöning.

Legionellabakterier finns naturligt i små mängder i vattendrag, sjöar och mark. Bakterien är vilande, det vill säga förökar sig inte, vid temperaturer under ca 20 °C. Bakterierna förökar sig mellan ca 20°C - och 45 °C, framförallt mellan 35 °C - 40 °C. Avdöning av bakterier sker vid högre temperaturer.

I dricksvatten och varmvatten finns tillräckligt med näringsämnen för att bakterien ska kunna växa till.

Förutom näring och temperatur är tiden en viktig faktor när det gäller tillväxten av legionellabakterier. Tiden är också viktig när det gäller möjligheten att ta död på bakterierna. Som exempel kan nämnas att om temperaturen i varmvatteninstallationen är 50 °C tar det mellan 5 och 10 timmar att ta död på 90 procent av bakterierna. Vid en varmvattentemperatur på 60 °C är motsvarande tid mindre än 10 minuter och vid temperatur på 70 °C dör 90 procent på mindre än 10 sekunder.

Om Legionella finns i ångan kan den spridas upp två mil.

Spridning av legionellabakterier

Legionellabakterierna är så små att de kan följa med i vattendimma (aerosol). Vattendimma uppstår överallt där vattenstrålar slås sönder, till exempel vid duschning, i evaporativa luftkylare, i bubbelbad med mera. För att man ska bli sjuk krävs dock att bakterien ska komma ner i lungorna. Att dricka vattnet anses inte farligt.

Vi har haft 9 st Olycksfall och 43 nollskador hittills i år, skador utan sjukskrivning. Tyvärr så får vi alldeles för många skador, trenden ligger på minst 20 % ökning på ett år och det är absolut inte bra. Vi måste öka säkerhetstänkandet, vi har flera olika forum som vi kan använda till att prata om säkerhet och arbetsmiljö t.ex. arbetsplatsträffarna, morgonmöten och skyddsmöten där vi kan gå genom vad vi behöver prata om, det kan vara instruktioner, utbildningar, olika hjälpmedel och så kan vi använda företagshälsovården till hjälp med ergonomi med mera.

129 tillbud hittills i år, men det händer flera tillbud än vad vi rapporterar. Tyvärr så är trenden att vi rapporterar för lite tillbud, skulle alla rapportera, ett tillbud per år, då skulle vi ligga på ca 650-700 rapporterade tillbud och då först börjar vi närma oss de bruk som är bra på att rapportera tillbud. Det är mycket bra om vi skriver tillbudsrapporter, för då har vi möjlighet att förebygga arbetsmiljön till det bättre, och på det sättet få färre olycksfall.

Taisto Hautala

Mikael Holmberg

REHAB & HÄLSA

Syftet med rehabilitering är att få långtids-sjuka tillbaka till god hälsan och arbetet och i övrigt få en bättre trivsel på arbetsplatserna. Vi har en Rehab- Hälsa kommitté där företaget, hälsovården och alla facken är med. Tanken är också att utveckla rehabiliteringsprocessen och planera för olika insatser, utbildning mm.

I skyddskommittén har vi kommit överens om att vi skall mäta det psykosociala läget på bruket. Vi ska göra psykosociala skyddsronder i arbetsgrupperna. Under sommaren skall vi jobba fram ett underlag för hur det skall genomföras. Arbetet med underlaget sker tillsammans med företagshälsovården. Vi har planerat att börja med ronderna under hösten.

Vi har jobbat med flera rehabiliteringsärenden under året och här har vi sett att det är bra om man har någon facklig kamrat med sig så tidigt som möjligt. Vi har haft informationsträffar för långtidssjuka om regelverket. Vi erbjuder utbildningar till skyddsombuden om regeländringar för rehabiliteringskedjan och det svåra rehabsamtalet. För tillfället är det 12 st långtidssjuka och 2 st som arbetar del av tiden.

Taisto Hautala

Bryssel och EU kan synas väldigt, väldigt avlägset. Är man i Hallstavik, i Älmsta eller i skogarna bortåt Simpnäs känns det ännu avlägsnare än om man, som jag, bor i Solna.

Men låt er inte luras av den känslan. Vare sig man gillar eller förbannar EU så är det ett faktum att hälften av alla beslut som fattas i kommunfullmäktige i Norrtälje - eller i riksdagen - redan är beslutade av EU i Bryssel. Det är därför vi måste finnas där för att antingen försöka lägga krokben för tokigheter - eller driva på för beslut som faktiskt är bra för löntagare och helt vanliga medborgare här hemma.

Själv var jag djupt engagerad i motståndet mot svenskt EU-medlemskap och svensk EMU-anslutning. I den ena folkomröstningen befann jag mig på förlorsidan, i den andra på vinnarsidan. Idag sitter jag i EU-parlamentet i Bryssel för att som socialdemokrat försöka kämpa för så vettiga beslut som möjligt - och för att hålla emot när EU lägger sig i sånt som vi ska besluta om själva här hemma, utan inblandning från Bryssel.

Ibland går det bra. Socialdemokraterna i EU-parlamentet har varit med och drivit på för reglering av finansmarknaderna; aldrig mera samma kris som den som nu skakar världen och som betalas nästan enbart av ungdomar, löntagare och pensionärer istäl-

let för banker och storfräsare! Vi har fått igenom bra förslag när det gäller matkvalitet, förbud mot gifter, märkning o s v. Vi har samtidigt förhindrat att det skapats en gemensam europeisk skogspolitik som skulle ha varit förödande för Sverige som till 75 procent är täckt av skog och som inte kan tryckas in i samma mall som grekiska skogar eller italienska.

Men ibland går det dåligt. Huvudorsaken är att det är den politiska högern som har majoriteten i EU. Den fick flest röster i valen - ofta p g a att socialdemokratiska väljare inte utnyttjar sin rösträtt i samma utsträckning som högerväljare. Det här märks tydligt i EU-besluten om fackliga rättigheter och lönebildning. Här har löntagarintresset förlorat, arbetsgivarna vunnit - vår viktigaste fråga är att vinna tillbaka dom !

Företagen och näringslivsorganisationerna är väl medvetna om att EU fattar beslut som direkt påverkar vardagen här hemma. Alltså är de mycket synliga i Bryssel. Ibland via lobbyister, ibland under egen flagg. De jobbar för att besluten ska bli så gynnsamma som möjligt för dom. På den fackliga sidan finns inte samma resurser att bevaka och påverka EU. Men de gör det mesta möjliga av det de har.

Hittills har lobbyisterna kunnat röra sig fritt i EU-parlamentet. Nu har vi fattat ett beslut - trots högerens långvariga motstånd - som innebär en form av registrering. Det är första steget mot bättre ordning och reda. Men i grunden handlar maktfördelningen - och beslutens innehåll - inte om detta utan om hur många som röstar för vänstervärderingar, för socialdemokratiska idéer, när det är val här hemma. Visst kan vi vinna strider i Bryssel redan nu, visst kan vi hitta hyfsade kompromisser med andra partier, visst kan vi ibland förhindra de värsta orättvisorna - men så länge högern regerar både EU och Sverige kommer vi att ha problem. Så glöm inte att engagera er och glöm inte att det om tre år är dags att rösta både om vilka som ska styra i Sverige och i EU!

Marita Ulvskog - ledamot av bl a industriutskottet i Bryssel . Född den 4 september 1951 i Luleå. Hon var partisekreterare för (S) mellan 2004 och 2009 och var tidigare civilminister (1994–1996) och kulturminister (1996–2004), samt riksdagsledamot 1998–2009. Hon var dessförinnan chefredaktör och ansvarig utgivare för tidningen Dala-Demokraten från 1990 till 1994.

Kommatecknen och bisatsernas tyranneri.

När jag började arbeta fackligt på 70 och 80-talet, var det mera regel än undantag att både fack och företag bevakade att överenskommelser och avtal följdes. Det var inte ovanligt att de centrala

företrädarna på arbetsgiversidan både läste lusen av, och tog konstrande lokala arbetsgivare i örat. På samma sätt kunde vi lokala fackliga företrädare få höra verkliga bastoner från förhandlingsavdelningen på förbundet, när vi gick över gränsen till vad som var god umgängessed.

När det lokalt skedde brott mot avtal eller överenskommelser, erkändes ofta arbetsgivarna sina misstag, och betalade skadestånd till de drabbade. Ett sådant agerande var ingen stor sak.

Enligt min mening var huvudorsaken till denna samsyn, att avtal och överenskommelser förhandlades fram under lång tid, och att det då också skapades en gemensam syn på hur man ser på avtalen, hur dessa skall tolkas, och inte minst hur avtalen skall användas i praktiken.

Juridiken var underordnad praktiken, det viktigaste var att avtalen skulle fungera ute i vår verklighet på bruken.

Visst blossade stora strider upp också under denna tid, Pappers och arbetsgivarna möttes vid ett flertal tillfällen i Arbetsdomstolen, och många lokala förhandlingar slutade i oenighet, och gick för avgörande i central förhandling. Det var absolut ingen idyll.

Trots detta höll den grundläggande samsynen när det gällde avtalen, och ingendera part tog ett nederlag i till exempelvis AD som intäkt för att i framtiden sitta och sura med hälarna i backen, eller planera för en framtida hämnd.

Men, något har hänt under de senaste 10-15 åren.

Arbetsgivarna har alltmer gått över till att juridiken är överordnad praktiken, och analyserar nu varje överenskommelse, varje protokoll och varje avtal utifrån den juridiska texten. Varje kommatecken blir viktigt, varje bisats analyseras, varje tidsaspekt skärsådas.

Vad som är rätt och fel i det allmänna rättsmedvetandet tycks vara ointressant. Det viktiga är att vinna, eller att slingra sig ur en svår situation med hjälp av

formalistiska finter.

Den centrala arbetsgivarorganisationen går dessutom inte längre in och pressar en konstrande lokal arbetsgivare till att göra upp, utan väljer då att stranda förhandlingarna.

Det är idag ytterst tveksamt om vi har en central arbetsgivarorganisation inom Pappers- och Massaindustrin som står upp för den ursprungliga partavsikten när avtalen träffades.

Det här skapar i sin tur svårigheter både för de lokala arbetsgivarna, och de lokala facken. Lokalt skall vi också efter en strid fortsätta leva med varandra, och försöka respektera varandra som parter. Tyvärr blir detta allt svårare, och vi gräver ned oss i skyttegravarna på ömse sidor. Tilliten till motparten närmar sig nollstrecket.

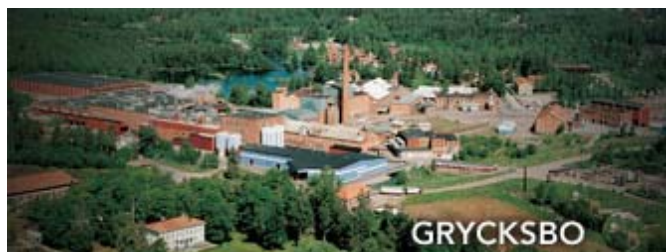
Till detta kommer att det senaste årtiondets avtal inte skapats av parterna själva, utan har kommit till stånd som kompromisser, skapade av de opartiska ordförandena (medlarna).

Ofta hämtas lösningar från andra avtalsområden, med andra grundläggande traditioner, och samsynen på avtalens innehåll saknas. Tolkningstvister blir allt vanligare.

Fackets legitimitet och framtid ligger i vår förmåga att hantera detta. Vi måste analysera läget, och utveckla en strategi för framtiden, som möter en alltmer militant arbetsgivare. På juridikens område kan vi aldrig matcha arbetsgivaren, men vi kan genom egen utbildning, noggrannhet vid avtalstecknande och lokala förhandlingar, vrida juridiken som vapen ur arbetsgivarernas händer. Vi måste täppa till de största hålen i våra avtal, vi måste undvika rena formaliafel vid våra lokala förhandlingar, och vi måste bli noggrannare när det gäller att göra lokala överenskommelser. Vi måste helt enkelt tänka mer långsiktigt, inte bara här och nu.

Detta är en stor utmaning, men berg är till för att flyttas.

Lars Göran Johansson, Avd. 111, Grycksbo

Demonstrationståget ringlade sig långt då 1931

Skotten i Ådalen 1931

Den 14 maj 1931 för 80 år sedan sköt militär mot demonstrerande arbetare i Ådalen. Världen skakades av den stora depressionen vars vågor slog in med full kraft även över Ångermanlands kust och dess pappersindustri. Konflikten i Ådalen handlade om hur pappersföretagen ville sänka lönerna - det blev strejk i Ådalen - och strejkbrytare kallades in med tumult och oro som följd. Regeringen stod på arbetsgivarnas sida. Militär skyddade "ordningen" och fem arbetare dödades.

Vi hedrar idag våra stupade bröder genom att skriva om deras kamp för ett bättre och värdigare liv.

Kristi Himmelfärdsdag 1931 var dagen då den allmänna landsvägen i Lunde by skulle fläckas röd av blod, blod från fyra arbetare; arga, förtvivlade, fattiga och trötta på att ständigt behöva ligga i fejd med sina

arbetsgivare i kampen om värdiga villkor, deltagande i ett demonstrationståg mot dem som tagit deras arbeten ifrån dem; fyra arbetare och en åskådare som skulle falla offer för militärens kulor.

Under våren 1931 gick arbetare inom pappersindustrin i Ådalen ut i sympatiststrejk, för att stödja sina kamrater vid Marmaverken i Hälsingland som strejkade mot att företaget ville sänka deras löner. Vid den här tiden satte företagen ofta in strejkbrytare för att krossa strejker. Den 13 maj 1931 anlände ett 60-tal strejkbrytare till Ådalen. De skulle användas för att lasta pappersmassa, som arbetarna hade satt i blockad.

Samma dag tågade omkring 500 arbetare till strejkbrytarnas båt och stormade den. Fyra strejkbrytare övermannades och togs med till Kramfors där de avkrävdes löfte om att de skulle åka hem igen. Därefter överlämnades strejkbrytarna till polisen. Men företagen vägrade att dra tillbaka strejkbrytarna. I stället

kallades militären in för att skydda dem. Det var inga värnpliktiga som användes, utan anställda soldater.

Dagen därpå, den 14 maj, anordnade Transportarbetareförbundet ett protestmöte i Frånö. Till mötet kallades alla fackligt organiserade arbetare i Ådalen. Mötet uttalade sig för att generalstrejk skulle utlysas över hela Ådalen till dess att strejkbrytarna dragits tillbaka. Medan företrädarna för de fackliga och politiska organisationerna stannade kvar för att förhandla om hur kampen skulle föras vidare började mötesdeltagarna att gå mot strejkbrytarförläggningen i Lunde. I tåget gick flera tusen personer. I täten gick en musikkår och två fanor, en från den socialdemokratiska ungdomsklubben i Lunde och en från Pappersindustriarbetareförbundet. När demonstrationen närmade sig strejkbrytarförläggningen i Lunde öppnade militären eld med gevär och med kulsprutor. Tio personer träffades, varav fem dog: Erik Bergström, Viktor Eriksson, Sture Larsson, Evert Nygren och Eira Söderberg.

En av demonstranterna, Tore Alespong, lurade solda-

terna att sluta skjuta genom att blåsa eld upphörssignal i sin trumpet. På så sätt undveks att ännu fler dog.

Under de närmsta dagarna tog fackföreningarna i Ådalen kontrollen över ordningens upprätthållande. Landshövdingen lät hemsända såväl militärtrupper som extrainkallad polis. En allomfattande strejk utlystes, vilken pågick till den 26 maj.

Strejker förekom också på andra håll i landet. På Gärdet i Stockholm samlades den 15 maj 80.000 människor till en lugn demonstration under florbhängda

Fyra av dem begravdes gemensamt under en sten med Erik Blombergs text

**"Här vilar
en svensk arbetare
stupad i fredstid
vapenlös värnlös
arbebuserad
av okända kulor
Brottet var hunger
Glöm honom aldrig"**

standar, enligt Dagens Nyheter. Vid begravningen i Kramfors en vecka senare deltog drygt 12.000 personer. Samma dag klockan 12 avstannade allt arbete i många svenska städer.

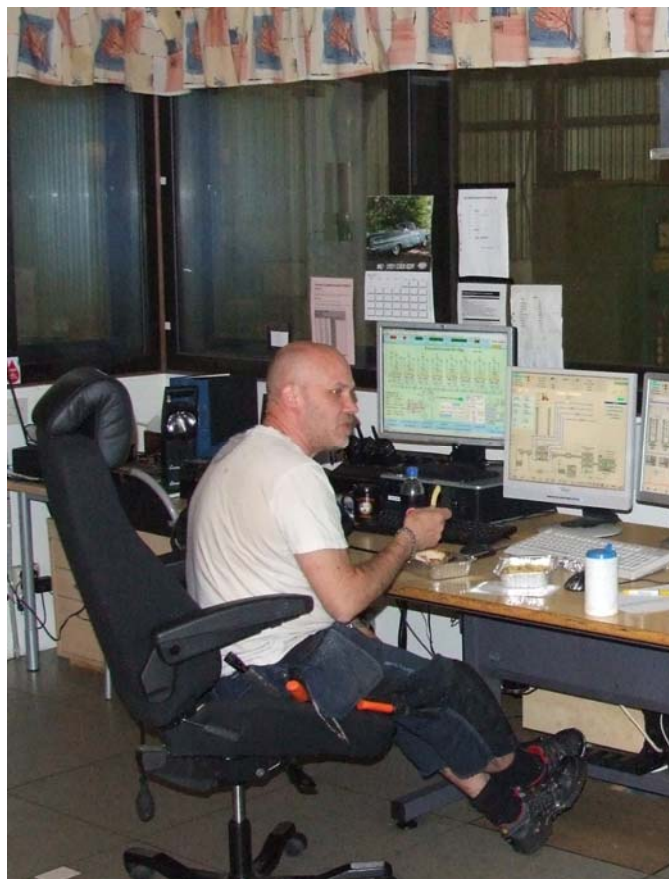
Vid rättegångar senare på hösten tilldömdes kapten Mesterton åtta dagars arrest och löjtnant Beckman tre dagars husarrest. Sedan tragedin i Lunde har användandet av strejkbrytare i Sverige endast förekommit någon enstaka gång. Av de strejkande arbetarna fick den som utpekades som anstiftare till demonstrationen två och ett halvt års straffarbete, två övriga fick åtta resp. fyra månaders straffarbete.

Idag kan vi bara säga:

Glöm aldrig Ådalen 31!

BILDREPORTAGE SLIPERIET

Vid ett besök i Sliperiets manöverrummet pågår pikhaketillverkning. Jag blir upplyst om att, givetvis, även pikhakarna faktiskt var bättre förr! De höll bättre. Men anledningen till "hemslöjdandet" är att många operatörer vill ha dem individuellt anpassade efter just sin förmåga och teknik. Fattas bara annat - Pikhaken är ett viktigt redskap här! Man vill inte gärna få fingrarna emellan veden. Under ganska många år har vi, nu och då, hört att Sliperiet "snart ska läggas ned". Med visst fog anses det vara gammalt och slitet, några av sliparna ska vara från 40-talet, några andra från tidigt 60-tal. Men likt katten verkar det ha nio liv och så länge PM 3 behöver sin slipmassa spinner väl den gamle på? Experimentell med olika grad inblandning av TMP-massa gjordes redan för decennier sedan. Resultatet dåför tiden? Okonstlade och en aning uppfordrande telefonsamtal från PM 3 som handlade om att man skulle lägga av med att köra "den där skitmassan"! En del utrustning är nyare, ibland kanske genom så kallade "tvingande" investeringar? Hur som, styrsystemet är från detta årtionde och planer finns på att optimera anläggningen vidare, men i sådana fall med ändliga medel. Sida vid sida med detta dryftas därtill tankar om ett TMP 4. Med tanke på tidigare nämnda historia: Med en aning knagglig svengelska - slip on it?

Jarmo Kuusisto styr processen via datorer

Matti Hast fyller på fickan med ved innan trucken hämtar den till slipstolen

Matti Hast kör veden till slipstolen

Slipstolens överdel

Jarmo tar freeness provet manuellt

Den försämring av ledighetslagen som vi skrev om i förra PM har delvis dragits tillbaka av arrogans-regeringen. Det betyder inte att allt är frid och fröjd. Flera försämringar kvarstår och det gäller att fortsätta hålla tryck på de borgerliga.

Vuokko Taipale och Pernilla Westman

Som vi också nämnde i förra numret har *Vuokko Taipale* och *Pernilla Westman* varit på LO:s kurs Arbetsanpassning och rehabilitering. Vi har nu fått en rapport från tjejkerna som vi här återger; "4-6 maj åkte vi till Runökursgård i Åkersberga på en rehabanpassningskurs. Av de ca 22 deltagarna var de flesta RSO (regionala skyddsombud) som redan arbetar mycket med rehab- och anpassningsfrågor vilket innebär att kursen låg på en hög nivå. Kursen hade även ett inslag med en föreläsning av Irene Wennemo om de nya åtgärdspaketen inom FAS 3. Lokalen var urusel och ekade så denna föreläsning gav lika med noll. Tack vare den höga kursnivån var man glad att de som var RSO redan kunde en hel del vilket gjorde att man klarade uppgifterna i grupparbetena. Med andra ord kräver denna utbildning goda förkunskaper inom ämnet – både teoretiska och praktiska. Vi lärde oss massor & utbytte lärrika erfarenheter med varandra från respektive arbetsplatser. I övrigt var kursdeltagarna trevliga, läget och omgivningen fin och maten mycket god. Dock hade vi otur med vädret."

Ett annat skyddsombud, *Sanel Cavka*, har deltagit i förbundets rehabkurs i Uppsala. Vi har inte hunnit

erhålla någon rapport från Sanel ännu. *Catarina Eriksson-Östin*, *Jonas Sandgren* och *Marja Sandqvist* har varit på Miljökurs i Älvkarleby. Vad säger du om kursen Catta?

Catarina Eriksson-Östin

-När man har varit på kurs är man oftast väldigt inspirerad. Det är mycket man lär sig och får mer förståelse för det uppdrag man har t ex skyddsombud. På arbetsmiljökursen har vi pratat mycket om just skyddsombudsrollen, ergonomi och hälsa.

Ett exempel på hur man kan kombinera fackligt vardagsarbete och utbildning är UVA-kommitténs initiativ att lära sig utvecklingsavtalet i studiecirkelform. Ett uppslag som manar till efterföljd. Eventuellt kommer även kulturkommittén att genomföra en cirkel i höst på temat systerskap.

Gävle-Dala-distriktet har haft sin årliga studie- och HSO-konferens på Turisten i Älvkarleby. Där planerades bl a utbildningarna för 2012 och vi lade fram 68:ans studiebehov – dels förtroendemannautbildningarna och dels de behov som kom fram vid vår verksamhetsplanering. Från förbundet deltog studieombudsman *Conny Nilsson* och dessutom nya ombudskvinnan *Anna Jonazon*. Gästföreläsare var *Björn Karlsson*, professor i solenergi. I samband med konferensen bjöd undertecknad Karskärs studieorganisator, *Tomas Hjalmarsson*, till Hallstavik och

■ VÅRA FACKLIGA VÄRDERINGAR

speedwaymatchen mellan Rospiggarna och Masarna. Tomas kom i sällskap med en annan Korsnäsare *Ulf Westin*. Det blev en trevlig kväll tillsammans i Orion-parken. Så kan också ett fackligt umgänge se ut.

Tomas och Uffe i depån hos Andreas

Efter sommaren stundar studieuppsökeriet. Vår uppsökarträff sker på Folkets Hus den 2 september och själva uppsökeriet startar ungefär två veckor senare – alltså i mitten av september. Till dess ska vi försöka ha en egen studiefolder att dela ut till medlemmarna.

Roger Berglund, studieorganisatör

Varje år, tidigt om våren, sätter sig avd 68:s styrelse ned för att verksamhetsplanera inför kommande år. En av de saker som då tidigare fastslagit är att en *vision* ska finnas –

”En stark och aktiv fackförening med ett medlemsnära arbetssätt”. Den visionen ska sen kunna prövas mot i princip all verksamhet som utförs.

Vilka *värderingar* måste vi ha för att kunna förverkliga visionen? Efter ytterligare begrundan kom styrelsen fram till att dessa värderingar stavas *solidaritet, engagemang, medlemsnära*! Men för att inte orden bara ska vara ord måste vi också veta vad vi menar med dem. Styrelsen var redo för nästa tankeomgång! Det här blev resultatet:

Solidaritet:

Ensam är svag - tillsammans är vi starka.

Vetskapen om att vi alla kan vara svaga och att vi alla kan vara starka.

Ha gemensamt ansvar.

Att ställa upp för varandra.

Tillsammans får vi en styrka som är större än den vi har var och en för sig.

Engagemang:

Göra nytta.

Bry sig.

Passion för uppdraget/uppgiften.

Påverka och förändra.

Medlemsnära:

Facket på arbetsplatsen – nära till facklig representant (som står för engagemang och solidaritet).

Medlemmarna ska känna att de har stöd.

Vara delaktiga.

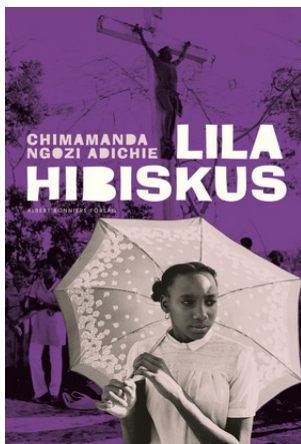
Styrelsen

■ ERIKS DIKT

I Rutinerna...

I rutinerna
Förlorar Du Dej
Alltför mycket ibland
När ekorrhjulet
Och tidens mörkblå karusell
Snurrar i feberfart
Och gör Dej huvudyr.

Erik Asteving

Romanen *Lila Hibiskus* handlar om den nigerianska flickan Kambili och hennes familj. Fadern, Eugene, är något av en hjälte. Han äger en fabrik inom livsmedelsbranschen men han äger även en tidning som är mycket kritisk till den korrumperade och odemokratiska regimen i landet.

Över huvud taget är han en viktig person i Nigeria och han har även en viktig position inom den katolska kyrkan. Mycket av sina rikedomar skänker han till välgörande ändamål och till folket i hans hemby. Utom till sin far som han brutit med eftersom han håller fast vid de gamla gudarna!

Kambili och hennes lillebror Jaja får bara besöka farfadern korta tidsbestämda stunder, överskrids tiden väntar straff.

I hemmet är Eugene nämligen en tyrann som misshandlar både fru och barn. Kambili ställer han t ex i badkaret och håller skållhett vatten hennes fötter för någon småförseelse, som att hon inte varit bäst i klassen på något prov. Modern får ständigt missfall på grund av misshandeln. Men man ber bordsbön ordentligt vid varje måltid.

Barnens faster Iofema är rena motsatsen till sin bror. Hon arbetar som lärare på universitetet och i hennes hem råder en varm humoristisk stämning. Hon har också ett gott förhållande till sin far trots avgudarna och hennes samhällsengagemang är minst lika starkt som hos brodern.

När Kambili och hennes lillebror får bo en tid hos fastern och kusinerna, upplever de att ett hem inte behöver styras av fruktan och de börjar se på tillvaron med nya ögon. Detta leder så småningom till dramatiska händelser och förändringar i deras familj.

Romanen har ett lättläst språk och handlingen är så engagerande att man har svårt att lägga ifrån den. Det som gör boken lite ovanlig är skildringen av fadern Eugene, som alltså är en stark anhängare av demokrati och rättvisa i samhället samtidigt som han är en tyrann hemma och ställer nästan omänskliga krav på familjen.

Det verkar som det i Afrika håller på att växa fram en rik litteratur, kanske grundad på den tradition av muntligt berättande som alltid funnits på den kontinenten. Ja, det skulle inte förvåna mig om afrikanska författare rör på munnen när de skriver.

Författaren Chimamanda Ngozi Adichie

Chimama Ngozi Adichie är författare och född 1977 i Nigeria där hon växte upp.

Hon har studerat på universitet i Nigeria och USA. 2003 debuterade hon med *Purple Hibiscus* (*Lila Hibiskus* 2010) och 2006 gjorde hon internationellt genombrott med romanen *Half of a Yellow Sun* (*En halv gul sol*) som handlar om inbördeskriget i Nigeria (Biafrakriget) i slutet av 60-talet. Hon tillhör själv igbofolket som utgör huvuddelen av befolkningen i Biafraprovinsen.

I år har hennes novellsamling *Det där som nästan kväver mig* kommit ut på svenska

Sedan förra numret av PappersMagasinet har det hållits både distriktsmöten och ett förbunds möte.

Vårt distrikt, Gävle-Dala, höll sitt möte på Skebo Herrgård den 11-12 maj. Där gick avtalsansvarige ombudsmannen Matts Jutterström igenom läget i avtalsrörelsen 2012 och vilka frågor som förbundet kan komma att ta upp i förhandlingarna (t ex försäkringsfrågor, anställningsformer, omplaceringar) samt förutspådde en möjlig avtalsnivå på 3 %. Han informerade även om centrala förhandlingar och att Hallstaviks fråga om brott mot turordningsreglerna är på väg mot Arbetsdomstolen.

Förbundssekreteraren Bengt Sjöholm informerade om aktuellt från förbundet t ex att mycket administrativt jobb avsätts för att hjälpa avdelningar med problem, att man tittat på en inkomstförsäkring, att man gjort upp med Nordea om ett särskilt fondsparande för Pappers. Bengt berättade även om pensionärsförsäkringen och LO-projektet "Den stora resan".

Tidigare förbundssekreteraren Bengt Hallberg informerade om läget för CFS i Marbella, Spanien (rehabiliteringscentrat). Anläggningen har varit ute till försäljning.

Distriktet nominerade Yngve Berglind, Karskär, till arbetsmiljökommittén och namn till fackligt-politiska kommittén bordlades i väntan på alla distriktsavdelningar. Hallsta hade ett namn med ansåg det vara bra om gracerna kunde spridas över hela distriktet.

Roger Berglund lämnade en rapport från Pappers Organisations- och Studiekommitté.

Andra frågor som var uppe var t ex ny LO-ordförande och arbetet med mångfaldsfrågor samt förstås följeborgen FORA.

Förbundets tidigare revisor Evy Kristoffersson, Kvarnsveden, som närvarade på mötet avtackades både av förbundet och av distriktet för sina mångåriga insatser. Evy har bl a en spa-vistelse att se fram emot.

Distriktsmötet hann även med att få en guidad visning av Skebo museum och bruksgatan. Mats Rytterlund visade egna bryggeriet och ordnade med provsmakning. På kvällen återvände deltagarna till puben i Smedjan för fortsatt samvaro.

Förbundsårsmötet gick av stapeln på TCO:s kurs- och konferensanläggning Bergendal i Sollentuna den 19-20 maj.

Verksamhetsberättelsen klubbades igenom efter ett par tillägg från Hallstavik om bl a PappersMagasinet valnummer 2010. De aktuella valen till arbetsmiljökommittén skedde liksom nomineringarna från distrikten till fackliga-politiska kommittén (med undantag för Gävle-Dala som meddelar sitt namn senare i juni). Men innan dess hade inkomna motioner behandlats och däribland vår motion om inrättande av en facklig-politisk kommitté på förbunds nivå. Vilken alltså antogs. Sammanlagt sju motioner behandlades; facklig upplysning, inkomstförsäkring, ändringar i LAS samt sänkt pensionsålder för skiftarbetare var andra motionsämnen.

Anna Jonazon, förbundets nye ombudsman presenterade sig för mötet, Christer Larsson berättade om läget i branschen, Folksams Sune Rosdal presenterade pensionärsförsäkringen och Lars Pettersson från Nordea beskrev den "unika" uppgörelsen mellan förbundet och banken, Pappers fonden.

Förhandlingsombudsman Mikael Jansson fick den otacksamma uppgiften att berätta om läget i FORA-frågan. Där händer (återigen) ingenting. Aleksandar passade på att än en gång "läxa upp" de FORA-ansvariga och krävde att förbundet nu måste agera. Han föreslog bl a att förbundet skulle dra nytta av kunskaperna hos Kisa's Conny Karlsson innan han går i pension till årsskiftet.

Förbundsårsmötets stora fråga var dock förbundets ställningstagande till förslaget till nytt Industriavtal. Förbundsstyrelsen hade noga gått igenom avtalstexten och kommit fram till att nackdelarna övervägde. I och med att styrelsen rekommenderade ett nej till Industriavtalet i sin nuvarande form undveks en förmodad lång och infekterad debatt. Enigheten till trots ville flera upp i talarstolen för att uttala sitt stöd för förbundsstyrelsen och någon ifrågasatte Industriavtalets funktion överhuvudtaget – både det nu avslagna samt det tidigare varande. Undertecknad hade nöjet att svinga ordförandeklubban när förbundsårsmötet tog det som kan bli ett historiskt beslut. Debatten är redan i full gång inom fackföreningsrörelsen och i media. Fortsättning lär följa.

Ordföranden för Unionens Riksklubb på Proffice önskar mer samarbete med LO

LO-distriktet i Stockholms län har startat en arbetsgrupp för att göra en belysning av Bemanningsbranschen., så temat för den här dagen berörde speciellt arbetsmiljön för dem som hyrs ut till kundföretag via Bemanningsföretagen.

Jag, Sylvia Kristensen, ordförande sen 1998 för Proffice lokala fackliga verksamhet, deltog för att om möjligt bidra med den kunskap och erfarenhet som jag har från branschen.

Min fackliga skolning fick jag som aktiv Sif-medlem inom Iggesund Paperbord, ett bolag i Holmens koncern. Där var jag första kvinnliga viceordföranden i den lokala klubben och styrelseledamot i Sifs avdelningsstyrelse i Sandviken.

Jag är van att samarbeta med olika fackförbund sen den tiden inte minst med SPIAF, avd 15. Därför mottog jag med glädje inbjudan från LO-distriktet till Workers Memorial Day den 28 april och såg det som ett startskott för ett mer nära samarbete med LO, så

vi kan riva de hinder som oftast består av missförstånd när det gäller vår bransch. .

Tjänstemannaförbundet HTF hade ett supplement till Tjänstemannaavtalet för Bemanningsbranschen när jag började mitt fackliga arbete på Proffice.

Efter flera avtalsrörelser kunde vi teckna ett eget kollektivavtal för branschen, där parterna numera är Unionen, Akademikerförbundet och Bemanningsföretagen inom Almega. En Auktorisationsnämnd bildades med representanter från både LO, Unionen och Bemanningsföretagen för att säkerställa att de som har tecknat kollektivavtal också följer avtalet och de lagar som styr vår arbetsmarknad.

Idag har vi inom Proffice koncernen bildat en Riksklubb för Unionens medlemmar.

Vi har en organisationsgrad på drygt 60% för våra medlemmar, plus ytterligare några % som SACO:s medlemmar står för. Unionen klubben har två personalrepresentanter i koncernstyrelsen, undertecknad och vice ordförande Pamela Valenzuela.

Vi har inte problem med att rekrytera vare sig medlemmar eller förtroendevalda runt om i landet till vår Riksklubb.

Däremot saknar vi lokala förtroendevalda med förhandlingsmandat från LO:s förbund.

Det affärsområde som ökar mest är industri och lager och därför skulle det vara av stor vikt om också LO:s medlemmar hade tillgång till lokalt fackligt förtroendevalda. Vi får ofta frågor från anställda som arbetar inom LO:s organisationsområde, vilka vi får hänvisa till det fackförbund som har valts att företräda LO:s medlemmar centralt. Vi arbetar med lönekartläggning, arbetsmiljöfrågor, jämställdhetsfrågor, HBT-policy och allt som är vanligt förekommande i alla branscher med kollektivavtal. Vi har ett bra informationsutbyte med vår arbetsgivare men också med andra fackliga klubbar inom branschen. Vi har skapat ett forum där både arbetsgivare och fackliga träffas och diskuterar gemensamma frågor eller som nu det mycket aktuella EU-direktivet.

Våra anställda är anställda på heltid, då vi inte har allmän visstid i vårt avtal.

När våra anställda har problem med arbetsmiljön hos kund, så tar vi kontakt med kundens lokala fack och även arbetsgivare tar kontakt med kunden för att gemensamt lösa problemen.

Enligt min mening så har vi kommit långt med vår fackliga verksamhet för tjänstemännen, men självklart finns det många frågor att jobba vidare med.

Vi efterlyser ett bra samarbete med de lokala fack som finns ute hos våra kunder, då vi gemensamt kan lösa de problem som kan uppstå ute på arbetsplatserna.

Jag håller gärna med Kaj Sandholm från Transport (LO) som presenterade en kartläggning av Bemanningsbranschen, där han som avslutning ställde frågan om vad som är bäst för våra medlemmar? - att ha ett arbete på heltid att gå till eller att få en massa deltid eller visstidsanställningar?

Det blir sällan reaktioner när deltidsanställda eller visstidsanställda sägs upp men när tillsvidareanställda sägs upp så blir det av naturliga skäl stora rubriker.

Bemanningsbranschens seriösa bolag, som är auktoriserade, erbjuder tillsvidareanställningar och många människor har fått anställning tack vare att vår bransch finns.

Min förhoppning nu är efter den här intressanta dagen, som vi blev inbjudna till, är att vi inom Fackförbunden för tjänstemän och för arbetare ska göra gemensam sak och se till att vi får behålla vår svenska modell med kollektivavtal då det nu finns risk för att kollektivavtal kan överprövas i civilrätten om den tolkningen av EU-direktivet går igenom.

Vi från Unionen som arbetar inom Bemanningsbranschen delar gärna med oss av våra erfarenheter till våra medarbetare inom LO-förbunden, så att vi tillsammans blir starka och kan medverka till att Bemanningsbranschen passar in i vår svenska modell och att det är riktiga jobb även hos oss.

Sylvia Kristensen

Ordförande Unionens Riksklubb på Proffice

PappersMagasinet kommer framöver att i ett antal artiklar belysa bemanningsfrågorna ur olika aspekter. Vi börjar i detta nummer med att lämna plats åt ordföranden i Unionens Riksklubb på Proffice samt vårt skyddsombud på valsverkstaden som deltog på samma konferens som Sylvia Kristensen.

Bemannings konferens

Vi var tre personer från avdelning 68 - Taisto, Tommy och jag - som var på konferensen. När vi kom dit så hade vi förutfattade meningar om bemanningsföretagen; om det fanns några seriösa bemanningsföretag som har kollektivavtal och arbetar med personalfrågor samt arbetsmiljöfrågor, som tex bemanningsföretaget Proffice, det trodde vi inte att det skulle finnas. Seriösa företag vill gärna att man håller frågan vid liv för att på så sätt få bort de oseriösa bemanningsföretagen.

LO ligger efter tjänstemannafacken i hanteringen av bemanningsfrågorna. Men LO har nu undersökt fakta om företagen och har en bra bild om de olika företagen och hur de ligger till med avtal. LO har startat en grupp som jobbar vidare med bemanningsfrågorna och den gruppen jobbar för fullt nu med ärendet. Arbetsmiljöfrågorna är i den gråa zonen i en hel del företag. Det blir mycket svårjobb för skyddsombuden i arbetsmiljöärenden för i vissa frågor är det svårt att hitta den som är ansvarig på bemanningsföretagen. Tyvärr så fick arbetsmiljöverket förhinder så dom kunde inte delta på konferensen, men dom påstår att man numera har börjat att jobba med arbetsmiljöfrågorna även i bemanningsföretagen.

LO ligger efter tjänstemannafacken i hanteringen av bemanningsfrågorna. Men LO har nu undersökt fakta om företagen och har en bra bild om de olika företagen och hur de ligger till med avtal. LO har startat en grupp som jobbar vidare med bemanningsfrågorna och den gruppen jobbar för fullt nu med ärendet. Arbetsmiljöfrågorna är i den gråa zonen i en hel del företag. Det blir mycket svårjobb för skyddsombuden i arbetsmiljöärenden för i vissa frågor är det svårt att hitta den som är ansvarig på bemanningsföretagen. Tyvärr så fick arbetsmiljöverket förhinder så dom kunde inte delta på konferensen, men dom påstår att man numera har börjat att jobba med arbetsmiljöfrågorna även i bemanningsföretagen.

Örjan Jansson

Svensk lag definierar:

"Med uthyrning av arbetskraft avses ett rättsförhållande mellan en beställare och en arbetsgivare som innebär att arbetsgivaren mot ersättning ställer arbetstagare till beställarens förfogande för att utföra arbete som hör till beställarens verksamhet." Med "ställer till förfogande" menas att beställarföretaget styr över personens arbetsplats, dagliga arbete, ledighet m.m. År 1992 blev personaluthyrning lagligt i Sverige.

Prag

Den romantiska staden

När vi landade i Prag tog vi en taxi från flygplatsen till hotellet. Vi gick fram till en lucka och beställde taxin sedan kom en kille och hämtade oss. Han körde 110 km i timmen genom Prag fram till hotellet, lite åksjuk blev man.

Väl inne på hotellet fick vi vårt rum. Det visade sig att det var en fullträff att vi tog med oss paraply och varma tröjor eftersom vädret såg lite ostadigt ut. I receptionen fick vi hjälp att orientera oss om var på kartan vi var. Vi fick en skrämmande besked att det

Venedigkänslan med Karlsbro i bakgrunden

tar ca 40 minuter till fots ner till centrum. Suck! På med tennisskor och stegräknaren. Den ska gå varm!

Vad kan vi berätta om Prag? Magisk stad! Fullt av romantik och vackra byggnader.

Karlsbro (byggdes 1357) med sina 31 st statyer är definitivt en av de mäktigaste skapelse. Monumentet över den helige Jan Nepomuk på Karlsbron fångar särskild uppmärksamhet. Jan Nepomuk var präst i Prag. Enligt legenden var han biktfader till drottning Joanna, kung Vaclav IV:s hustru. Vaclav krävde att Jan Nepomuk skulle avslöja för honom drottningens bekännelser under bikten. När Jan Nepomuk vägrade lät kung Vaclav tortera honom, skära ut tungan på honom och slutligen döda honom. Han helgonförklarades 1729.

Sankt Vitus' gotiska Katedralen från 1300 talet är landets domkyrka, dess huvudkatedral. I den 124m långa och 34m höga katedralen kröntes Böhmens kungar. Den tog 600 år att färdigställas. Impone- rande! Katedralens målade glasfönster är jättevackra.

Astronomiska uret

Gamla stan i Prag är en otrolig upplevelse! **Stadens rådhus och den astronomiska uret** väcker en stor uppmärksamhet. Varje hel timme väntar en klunga besökare framför rådhuset för att se de berömda tolv apostlar. De visar sig i en liten lucka i det astronomiska uret. Or loj!

Sankt Vitus gotiska katedralen

Staden med de hundra tornen

Utsikten från astronomiska urets tornet är otrolig när det är fint väder. Man ser hela centrala delen av staden om man går runt hela tornet. Prag kallas också staden med hundra tornen. De, och Prags vackra tak syns bäst härifrån. Det kostar ca:50kr att åka hissen upp.

Gamla staden är ett gytter av små gränder och prång och gatorna är kullerstensbelagda. De skönt utsmyckade husfasaderna ger staden charm. Det är lätt att förstå varför Prag under sina fornstora dagar tillhörde världens centrum.

Små gränder är ett hem för massor av små cafer och små butiker som säljer glasprodukter, souvenirer, kläder och smycken. Man kan lätt gå vilse i de små gränderna men av någon konstig anledning kommer man alltid fram till rådhuset.

Kaffe och kakan passar utmärkt efter att man har gått en stund. När man är där inne på caféet möts man av oerhörd trevlig personal som gärna ställer upp och berättar om bakelserna. Där kan man få "Amerikanskt kaffe" - svenskt kaffe med mjölk.

På Rådhusorget finns många restauranger att välja på. Man kan köpa lättare måltider men man kan även äta a la carté. Priset varierar mellan 30 och 300 kr.

Vi åt en utsökt köttbit med svampsås och pommesfrites. Det kostade oss ca 150 kr. En sak man måste tänka på är att drinks ingår inte alltid i notan. Personalen på finare restauranger förväntar sig dock drinks på ca 10 % av slutsumman.

Vi rekommenderar gärna alla er som kommer besöka staden att gå in i en av de små gränder för att äta en god middag. Oerhört mysigt!

Prags små gränder

Kafkas museum

Det man ska obligatoriskt besöka när man är i Prag är Kafkas museum. Detta museum är en hyllning och en exposé över Franz Kafkas liv. Kafka (1883-1924) var en av Prags mest berömda författare och han hann med mycket under sin relativt korta livstid. Museet visar hans samtliga verk i den första originalutgåvan. Här kan besökaren också beundra flera av hans manuskript, brev och dagböcker. Inträdet kostar 90 kr. Vi såg en rolig fontän utanför Kafka museet som föreställer två "manliga" bronsstatyer som står mot varandra och utför sina behov...snopparna rörde sig upp & ner. Snipp..snapp.....snutt!

Hästekipage

Mitt i centrala Prag kan man hitta hästekipage. Man kan hyra det för en tur runt centrum. Resan tar ca 40 minuter. Hästarna har specialklackar på hovarna för att kunna ta sig fram på kullerstenarna.

De övriga sevärdigheterna som vi kan rekommendera är Josefov - de judiska gränder där man går till Gamalnya synagogan. Där kan man sedan gå vidare i de små gränderna och hitta till den gamla judiska kyrkogården. Nationalgalleriet är ett till ställe man måste besöka. Inträdet kostar 90 kr.

När man har gått ca:20 000 steg under dagen kan det vara skönt att ta upp fötterna på en stol och avnjuta en kall pilsner och titta på alla människor och dessa samlade grupper på tur i staden. Den Tjeckiska skummande ölen är också en upplevelse värd att minnas.

Man ska tänka på att ha med sig ordentliga skor, kamera och mycket tid för att se sig om. Tyvärr finns det tiggare och hemlösa som märks. Se upp för ficktjuvar.

Vi rekommenderar att ni som besöker staden hittar boende i centrum eller gamla staden.

Jaana njuter av det goda ölen

FAKTA OM PRAG

Land: Tjeckien

Grundad: 700

taletTidsskillnad: 0

Språk: Tjeckiska

Valuta: Tjeckisk krona (CZK) 1CZK = 0,370 SEK

Telefon: +420

Befolkningsmängd: 1 233 211

Statsskick: Parlamentarisk republik

Längsta flod: Vltava 433 km

Priser: Enklare mat som pizza cirka 60 kronor, varmrätt cirka 100 - 150 kronor, öl 50 cent. 10 kr

Visum: Krävs ej - EU land

NR 2 KRYSSLÖSNING

P Å S K Ä G G

Vinnare av NR 2 krysset är:

1: pris **Kerstin Mattsson** - Sliperiet

2: pris **Peter Sällinen** - UH

Grattis! Ni kan hämta era pris på fackexp.

LOTTAS MUMSBITAR

God Aprikospaj

Smuldeg

3 dl vetemjöl

1 dl socker

½ tsk bakpulver

125g smör eller margarin

Fyllning

2 dl creme fraiche

2 msk socker

1 burk konserverade

aprikoser (420g)

Garnering

Flagad mandel

Sätt ugnen på 175 grader. Hacka snabbt samman ingredienserna till smuldegen. Tryck ut 2/3 av degen i en liten pajform. Blanda samman creme fraiche och socker och bred ut det jämnt på botten. Låt aprikoserna rinna av. Hacka dem grovt och sprid ut dem i formen.

Aprikos paj

Strö till sist över de sparade degsmulorna och garnera med flagad mandel. Grädda pajen i nedre delen av ugnen i ca 35 minuter.

KALENDARIUM 2011

Styr	Styrelsemöte
AVD	Avdelningsmöte
KO	Kontaktombud
LS	Linjesamordnare

STYR	AVD	KO-träff	LS-träff	Anmärkningar	Tid
12 juli					
09 augusti		22 september			
06 september	13 september				
11 oktober	18 oktober		07 oktober	Distriktsmöte - Gävle	04-05 okt
08 november	15 november	10 novembar	25 november	Verksamhetsplanering - FolketsHus	14 - okt
06 december	13 december			Förbundsmöte - motionstid går ut 21/9	17 -18 nov

■ KRYSSET BÖRJE NORDSTRÖM

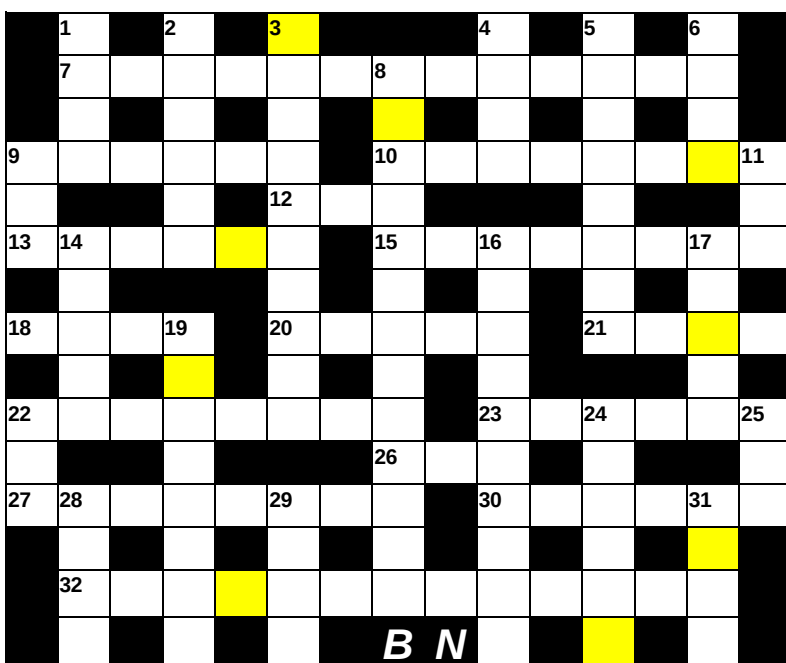
Dags för ett nytt kryss. Från och med detta nummer behöver du inte lämna in hela krysset när du löst det. De bokstäver som hamnat i de tonade rutor bildar ett "lösenord".

Lämna in detta lösenord tillsammans med ditt anst-nr, namn och avd. så deltar du i dragningen.

Du kan även maila lösenordet till oss :

avd.68@holmenpaper.com

Lycka till!

Bland de inlämnade rätta svar kommer vi lotta ut:

1: pris 2 st trisslotter

2: pris 1 st trisslotter

Vågrätt

- 7. Ger ej pant.
- 9. Lavin, eller kan skon.
- 10. Före lågstadiet.
- 12. Grekisk ö.
- 13. Kämt för sekt.
- 15. Kan Roslagen kallas.
- 18. Pryl.
- 20. Slutstrid.
- 21. Fiskeät.
- 22. Levde Robin Hood & co.
- 23. Stor grop.
- 26. Dinera.
- 27. Abonnerad.
- 30. Känd film-collie.
- 32. Tranors dansplats.

Lodrätt

- 1. Görs soldater av.
- 2. Handlat.
- 3. Viktigt vinterredskap.
- 4. Stygg.
- 5. Hjärnskrynkla.
- 6. Kallas Kalle.
- 8. Vill semesterfirare ha.
- 9. God att röka.

- 11. Kricka.
- 14. Är staden Bergen.
- 16. Finns på både jul- och midsommarbord.
- 17. Blir storvinnaren oftast.
- 19. Malmös hästarena.
- 20. Inkorrekt.
- 22. Svenska Tryckcentralen.

- 23. Grönsaksblandning.
- 24. Torkställning för hö.
- 25. Är alla goda ting.
- 28. Hörs från ugglan och tomt.
- 29. Tillsammans med stubb.
- 31. Modernt.

Vår styrka är att hålla ihop!

LAYOUT: Pappers avd 68

TRYCK: 80g Colotech+

NÄSTA NR: September 2011

FRAMSIDA: Mikael Holmberg

BAKSIDA: Aleksandar Srndovic

REDAKTIONEN:

Anders Lidén

Erik Asteving

Lotta Nilsson

Ulrika Enlund

Stefan Pettersson

BESÖKSADRESS: Pappers avd 68

Tyskavägen 1

763 81 Hallstavik

TELEFON: 0175 26 390

INTERNET: www.avd68.com

ANSVARIG UTGIVARE : Aleksandar Srndovic

